

som saadan vilde denne Posts Nedlæggelse, naar Hensyn tages til, at det er en ganske ung Mand, som for nylig er ansat, der bliver afskediget, og som man derfor maa pensionere, være finansielt ret betydningsløs, men for selve den lette Hesteavl — og det er jo baade Frederiksborgavlen og Avlen af Oldenborgheste — er det ikke uden Betydning, hvad de Henvendelser, der er rettet til Ministeriet i saa Henseende, beviser. Naar det ærede Medlem Hr. Olufson, der talte paa Socialdemokraternes Vegne, vilde mene, at Hesteavlen nu er betydningsløs, ved jeg ikke, hvad han mener dermed. Hvis det er Meningen, at Landbruget i sin Helhed, som en stor Del af det mindre Landbrug, skal gaa over til at importere alle de Heste, der bruges, saaledes at vi overhovedet afskaffer al Hesteavl her i Landet, saa bliver den betydningsløs, men det tror jeg ikke er Meningen, det vil ikke finde Sted. Den Omstændighed, at vi ikke udfører saa mange Heste i Øjeblikket som tidligere — og jeg vil dog sige, at Hesteeksporten i Øjeblikket er ikke helt betydningsløs —, og den Omstændighed, at der er for mange Heste, har slet ikke noget med det foreliggende Spørgsmaal at gøre. Om der er Hestemangel eller ikke, er jo et Forhold, der afgøres af, om der produceres flere Heste, end der kan sælges. Hvis det er Tilfældet, er der for mange, og hvis der kan sælges flere, end der produceres, saa bliver der Hesteknaphed. Men Hesteavlens Betydning er slet ikke paavirket deraf. Betydningen af at ansætte Konsulenter til Vejledning i Hesteavl, er den, at man faar de rette Kvaliteter frem, de Kvaliteter, der har Betydning for det danske Landbrug. Jeg forstaar slet ikke denne Talen om, at Hesteavlen skulde have tabt sin Betydning. Det er slet ikke for at eksportere Heste, vi avler Heste. Det store Tal producerer vi for Landbrugets egen Skyld, og der foreligger efter min Opfattelse ingen som helst Udsigt til, at Hesten som Trækkraft i Landbruget skal miste sin Betydning.

Jeg skal dernæst med et Par Bemærkninger omtale Ændringsforslag Nr. 128, der angaar Understøttelser til Selskabet „Hedebruget“. Det ærede Medlem Hr. Henrik Vejen udtalte, at her havde jeg været meget haardhændet, og det ærede Medlem Hr. Sundbo var enig med ham i denne Betragtning. Jeg maa sige, at det mener jeg ikke selv, jeg har været. Jeg havde oprindelig foreslaaet en meget stærkere Nedsættelse, men da jeg havde modtaget en Henvendelse fra „Hedebruget“s Bestyrelse, hvori den gjorde opmærksom

paa, at netop for det første Aar vilde det være meget vanskeligt for Selskabet, for ikke at sige umuligt, at taale en saa stærk Nedsættelse, fordi det havde stillet i Udsigt Opdyrkning af Heder gennem fire Aar, og at der kunde ydes et vist Beløb i Aar, tog jeg Hensyn dertil og foreslog Nedsættelsen formindsket med 30 000 Kr., saa jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at jeg i dette Tilfælde har været særlig haardhændet. Naturligvis kan man sige, at det er en betydelig Nedsættelse, der finder Sted, men heroverfor maa gøres gældende, at man maa se, hvad der er Brug for i Øjeblikket, hvor betydningsfuld Opdyrkingen kan være, naar den udføres paa fornøftig Maade, nemlig som Indvinding af Tillægsjord til alt bestaaende Brug. Og saa maa man ikke glemme, at det er ikke netop det, der beskæftiger den paagældende Befolkning i Øjeblikket, lige saa lidt som det egentlig er selve Udførelsen af Grundforbedringsarbejder, der kommer i allerførste Række. Jeg haaber, den Tid snart maa komme, da det er Tilfældet igen, men i en Periode, hvor Sindene er optaget af, om man overhovedet kan holde sig ved den Ejendom, der er ens Hjem — saaledes er Tilstanden i mangfoldige Landbrug, ikke mindst i Hedeegnene —, tør jeg sige, at det ikke netop er det at opnaa større Arealer eller udføre Grundforbedringer, hvis Virkninger først melder sig efter en vis Periode, der først og fremmest trænges til Bidrag til. Derfor har jeg ment, at det var rimeligt, at dette Selskab „Hedebruget“ blev nedskaaet, som man kalder det, i samme Omfang som andre tilsvarende Virksomheder, og ogsaa i noget højere Grad, hvad der i Virkeligheden ikke er sket, efter at de 30 000 Kr. paa ny er blevet lagt til.

Saa skal jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 129, om Afvanding af Marsken ved Tønder, sige, at jeg forstaar ikke den Forargelse, der fra Socialdemokratiets Side kommer til Orde her. Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen udtalte, at det var en Nedsættelse af en Bevilling, som den tidligere Regering havde søgt, og at det vilde svække os i national Henseende, hvis ikke den Bevilling blev opretholdt. Den tidligere Regering — det ærede Medlem Hr. Rode har allerede gjort opmærksom derpaa — har vel søgt om Bevilling, men ikke sørget for, at den blev anvendt. Nu skal jeg ikke i mindste Maade kritisere min Forgænger heller paa dette Omraade, for det er ganske sikkert ikke hans Skyld, men det er Forholdene, der har medført, at kun Halvdelen af det, der var bevilget sidste Aar, er blevet